

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ฉ)
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	(ญ)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๓
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๓
๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับ	๑๔
บทที่ ๒ พุทธวิธีในการสอน	๑๕
๒.๑ หลักการสอนพุทธธรรม	๑๕
๒.๒ ปรัชญาพื้นฐานในการสอน	๑๖
๒.๓ หลักการสอนตามแนวพุทธจริยา	๑๙
๒.๔ พุทธวิธีการสอนของพระพุทเจ้า	๒๑
๒.๕ คุณสมบัติของบรมครู	๒๒
๒.๕.๑ บุคลิกภาพ	๒๒
๒.๕.๒ คุณธรรม	๒๔
๒.๖ หลักการสำคัญในการสอนพุทธธรรม	๓๐
๒.๖.๑ เกี่ยวกับเนื้อหาหรือเรื่องที่สอน	๓๐
๒.๖.๒ เกี่ยวกับตัวผู้เรียน	๓๑
๒.๖.๓ เกี่ยวกับตัวผู้สอน	๓๓

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๗ เป้าหมายการสอนของพระพุทธเจ้า	๓๕
๒.๘ พุทธกุศลโบายในการสอน	๓๖
๒.๘.๑ การยกอุทาหรณ์และการเล่านิทานประกอบการสอน	๓๖
๒.๘.๒ การใช้อุปมาอุปไมยหรือการเปรียบเทียบ	๓๖
๒.๘.๓ การใช้สื่อธรรมชาติใกล้ตัวในการสอน	๓๖
๒.๘.๔ การทำเป็นตัวอย่าง เป็นทำนองสาธิตให้ดู แบบไม่ต้องกล่าวสอน	๓๗
๒.๘.๕ การเล่นเกม เล่นคำ และใช้ในความหมายใหม่	๓๗
๒.๘.๖ กุศลโบายเลือกบุคคลและปฏิบัติเป็นรายบุคคล	๓๘
๒.๘.๗ การรู้จักจังหวะและโอกาสในการสอน	๓๘
๒.๘.๘ การยืดหยุ่นในการสอน	๓๙
๒.๘.๙ การลงโทษและการชมเชย	๓๙
๒.๘.๑๐ กลวิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๔๐
๒.๘.๑๑ วิธีการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น	๔๐
๒.๘.๑๒ วิธีการเข้าหาผู้นำทางศาสนา การเมืองและทางเศรษฐกิจ	๔๑
๒.๘.๑๓ วิธีการปฏิบัติหลักคำสอนของลัทธิศาสนาดั้งเดิม	๔๒
๒.๘.๑๔ วิธีการปฏิรูปคำสอนดั้งเดิม	๔๔
๒.๘.๑๕ วิธีการใช้ปาฏิหาริย์ต่างๆ	๔๕
๒.๘.๑๖ การแฉะเวียนไปสนทนาแลกเปลี่ยนความเห็น	๔๕
๒.๘.๑๗ การให้เสรีภาพทางปัญญา ไม่บีบบังคับให้ศรัทธา	๔๖
๒.๘.๑๘ ความมีใจกว้างต่อผู้นับถือศาสนาอื่น	๔๖
๒.๘.๑๙ การร่วมมือกันสร้างสรรค์สังคมในประเด็นที่มีความเห็นร่วมกัน	๔๗
๒.๘.๒๐ การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้วยสันติวิธี	๔๘
๒.๘.๒๑ สรุป	๔๙
บทที่ ๓ วิธีการสอนพุทธธรรมของ เชอเกียม ตรุงปะ rinโปเช	๕๑
๓.๑ ประวัติพุทธศาสนาแบบทิเบตและนิกายสำคัญ	๕๑
๓.๑.๑ บริบทประเทศทิเบต	๕๔
๓.๑.๒ สภาพภูมิศาสตร์ของทิเบต	๕๕

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๓.๑.๓ พระพุทธศาสนาเริ่มเข้าสู่ทิเบต	๕๕
๓.๑.๔ บทบาทของสองขะปะ (Tsongkhapa)	๕๖
๓.๑.๕ นิกายที่สำคัญในทิเบต	๕๗
๓.๑.๖ บทบาท ดาไล ลามะ กับการปกครอง	๖๑
๓.๑.๗ สรุป	๖๓
๓.๒ ภูมิหลังและชีวประวัติของ เชอเกียม ตรุงปะ รินโปเช	๖๓
๓.๓ พื้นฐานการถ่ายทอดคำสอนวัชรยาน	๖๙
๓.๓.๑ หลักการบ่มเพาะทางความคิดของ เชอเกียม ตรุงปะ รินโปเช	๗๑
๓.๔ แนวทางการสอนของเชอเกียม ตรุงปะ	๗๕
๓.๕ วิธีการสอนพุทธธรรมของ เชอเกียม ตรุงปะ รินโปเช	๗๗
๓.๕.๑ วิธีการสอนแบบซัมบาลา	๗๗
๓.๕.๒ หลักการมูทราและมหามูทรา	๘๑
๓.๕.๓ หลักการช็อกเซน	๘๕
๓.๓.๔ หลักการแห่งวัตรนิยมทางจิตวิญญาณ	๘๘
๓.๓.๕ หลักการปรีชาญาณบ้า	๙๒
๓.๓.๖ หลักการฝึกสมาธิภาวนา	๙๔
๓.๓.๗ หลักการแห่งปัญญาและความกรุณา	๙๕
๓.๓.๘ หลักการแห่งยานทั้ง ๓	๙๘
๓.๓.๙. สรุป	๑๐๓
บทที่ ๔ วิเคราะห์วิธีการสอนพุทธธรรมของ เชอเกียมตรุงปะ รินโปเช	๑๐๔
๔.๑ วิธีการสอนพุทธธรรมบนวิถีชีวิตฆราวาส	๑๐๔
๔.๒ วิธีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย	๑๐๗
๔.๓ วิธีสอนแบบนักปฎิรูป	๑๐๘
๔.๔ วิธีการสอนแบบศิลปิน	๑๐๙
๔.๕ เป้าหมายของการสอนพุทธธรรมแบบสมัยใหม่	๑๑๓
๔.๖ สรุป	๑๑๖

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๑๗
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๑๗
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๑๒๐
บรรณานุกรม	๑๒๑
ประวัติผู้วิจัย	๑๒๗

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ก. คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๐ โดยได้กล่าวถึงแหล่งที่มา/เล่ม/ข้อ/และหน้า ตามลำดับเช่น วิ.มหา. (บาลี) ๒๑/๔๐/๒๓ หมายถึง วินยปิฎก มหาวิภังคปาติ เล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๔๐ หน้า ๒๓. และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๙. เช่น วิ.มหา. (ไทย) ๒๑/๓๕/๑๘๙. หมายถึง วินยปิฎก มหาวิภังค์ เล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๓๕ หน้า ๑๘๙.

พระวินยปิฎก

วิ.มหา. (บาลี)	=	วินยปิฎก	มหาวิภังคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.มหา. (ไทย)	=	วินยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม. (บาลี)	=	วินยปิฎก	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.ม. (ไทย)	=	วินยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จุ. (บาลี)	=	วินยปิฎก	จุฬวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.จุ. (ไทย)	=	วินยปิฎก	จุฬวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขุณฺธวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.สี. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขัณธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)
ม.มู. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสกปาติ	(ภาษาบาลี)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปปริปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	สัญญตนิคาย	สคาถวคคปาติ	(ภาษาบาลี)

ส.ส. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ข. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	ขณธวาวรรคปาลี	(ภาษาบาลี)
ส.ข. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	ขณธวาวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สพายนวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาวรรคปาลี	(ภาษาบาลี)
ส.ม. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.เอกก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	เอกกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
อง.เอกก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ติก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	ติกกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
อง.ติก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	ติกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	จตุกกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	ปญจกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
อง.ปญจก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	สตกนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
อง.สตก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	สตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	อฏฐกนิปาต	(ภาษาบาลี)
อง.อฏฐก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ข. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐปาลี	(ภาษาบาลี)
ขุ.ข. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธมมปทปาลี	(ภาษาบาลี)
ขุ.ธ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธมมปท	(ภาษาไทย)
ขุ.อุ. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	อุทานปาลี	(ภาษาบาลี)
ขุ.อุ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	อุทาน	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สูตรนิปาตปาลี	(ภาษาบาลี)
ขุ.สุ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สูตรนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา. สตก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สตกนิบาตชาดก	(ภาษาไทย)